

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 17 ກຸມພາ 2019 (02-17-2019)

ໃນເມື່ອວັດຖຸນິຍົມ ໃຊ້ສິນເປືອງ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ທ່ານມັກຫລາຍທີ່ສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ຊື້ມາ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ກັມມະສິດບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພໍໃຈຫຼືຄົງທົນຍາວນານຈັກເທື່ອ, ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທັງສອງຢ່າງ (ແມ່ນສິ່ງທີ່ພໍໃຈ ແລະ ຍາວນານ).

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມາຍອມຮັບກັນເຖິດ, ພວກເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກັບວິຖີທາງການດໍາເນີນຊີວິດແບບອາເມຣິກາ. ພວກເຮົາຢູ່ຢ່າງເປັນສຸກ, ເວົ້າຕາມຄວາມຈິງ. ແມ້ແຕ່ກະທັ້ງສິບເປີເຊັນທາງລຸ່ມ(ຢ່າງຕໍ່າ)ຂອງຊາວອາເມຣິກາຍັງດີກວ່າຫລາຍປະເທດ - ແມ້ກະທັ້ງຍັງດີກວ່າສິບເປີເຊັນທາງເທິງ(ຢ່າງສູງ)ຂອງບາງປະເທດອີກຊໍ້າ.

ເມື່ອເສດຖີຈຸຢູ່ໃນສະພາບດີແລະພວກເຮົາມີເງິນຈ່າຍ, ມັນກໍ່ຮູ້ສຶກເປັນຂອງທັມມະດາທີ່ຈະຕ້ອງຈັບຈ່າຍເງິນນັ້ນ. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງຄິດຈະປະຢັດແລະອອມສິນເງິນ, ການໂຄສະນາຊໍ້າຜັດແຮງທຸ່ມເທບິດບັງພວກເຮົາດ້ວຍເລ່ຫຼຸ່ມເພື່ອໂນ້ມນ້າວຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຮົາຄິດວ່າເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງຊື້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂາຍ. ແລະໃນເມື່ອ “ທຸກໆຄົນອື່ນກໍ່ມີພົດ”, ມັນກໍ່ເປັນການງ່າຍຂຶ້ນທີ່ພາໃຫ້ພວກເຮົາຊື້ສິ່ງນັ້ນ(ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນ). ຈົ່ງພິຈາລະນາ...ພວກເຮົາຊື້ອາຫານ -ແນ່ນອນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ- ລຸນມາ, ພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງສິບເປີເຊັນຂອງອາຫານນັ້ນພູມເພືອຍເສັງໄປລ້າງ. ອາເມຣິກາໃຊ້ຈ່າຍໃນເຄື່ອງນໍາສັມຍ (fashion) ຫຼາຍກວ່າຄໍາຮຽນມະຫາວິທຍາລັຍ. ລູກຫຼານພວກເຮົາມີເຄື່ອງຫຼິ້ນຫຼາຍກວ່າເກືອບເຄິ່ງນຶ່ງຂອງເຄື່ອງຫຼິ້ນໃນໂລກ. ບ້ານເຮືອນໃນອາເມຣິກາມີ ທີວີ ຫຼາຍກວ່າຈໍານວນຄົນອີກດ້ວຍ. ໂດຍຄິດສເລັ່ງແລ້ວ, ຫົວໜ້າຄອບຄົວອາເມຣິກາຕິດໜີ້ບໍຣິໂພກ (consumer debt) ປະມານ \$7,500.

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍຣິໂພກເບິ່ງຄືວ່າມັນ “ບໍຣິໂພກ” ພວກເຮົາເອງ! ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງແນ່ນອນໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກແລະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຊີວິດ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຊົງມີວິຖີທາງທີ່ດີ ແລະ ເປັນທີ່ພົງພໍໃຈທີ່ດີກວ່ານັ້ນ. ວິທີການຂອງພຣະອົງນັ້ນ ບໍ່ມີຫຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງກັມມະສິດ (ການເປັນເຈົ້າຂອງ), ແຕ່ມັນເປັນທຸກສິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 1 ໂຍຮັນ 2:12-14

¹²ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂຽນຈົດໝາຍເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພາະວ່າໄດ້ຊົງໃຫ້ອະພິຍາບຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ¹³ພໍ່ທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂຽນຈົດໝາຍມາເຖິງພວກເຮົາ ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ ຜູ້ຊົງດໍາຮົງຢູ່ຕັ້ງແຕ່ປະຖົມມະການ. ຄົນໜຸ່ມທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂຽນຈົດ ໝາຍມາເຖິງພວກເຮົາເພາະພວກເຮົາໄດ້ຊະນະມານຮ້າຍນັ້ນແລ້ວ. ¹⁴ລູກທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂຽນຈົດໝາຍມາເຖິງພວກເຮົາ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະບິດາແລ້ວ. ພໍ່ທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂຽນຈົດໝາຍມາເຖິງພວກເຮົາ ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງດໍາຮົງຢູ່ຕັ້ງແຕ່ປະຖົມມະການແລ້ວ. ຄົນໜຸ່ມທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂຽນຈົດໝາຍມາເຖິງພວກເຮົາເພາະພວກເຮົາມີກໍາ

ລ້ງແຂງແຮງ. ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າກໍຕັ້ງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ຊະນະມານຮ້າຍແລ້ວ.

ອັດສາວິກໂຢຮັນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍເຖິງຄົນສາມປະເພດ: ລູກນ້ອຍ (children), ພໍ່ (fathers), ແລະຄົນໜຸ່ມ (young men). ບາງຄົນຖືເຣື່ອງນີ້ວ່າ (ຕີລາຄາ) ເປັນຄວາມໝາຍອາຍຸຜ່ານເນື້ອໜັງ. ອີກບາງຄົນຕີຄວາມໝາຍເຖິງສະພາບຂອງຊາວຄຣິສຕຽນທີ່ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍ (ອ່ອນແອ) ແລະເຕີບໂຕເຕັມສ່ວນແລ້ວ (ແຂງແຮງ). ແລະຍັງອີກບາງຄົນຄິດວ່າໂຢຮັນໄດ້ເວົ້າກັບຄຣິສຕຈັກທັງໝົດເປັນສ່ວນຮວມ, ເພາະວ່າຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນໃຊ້ສາມາດປະຕິບັດຕໍ່ຄຣິສຕຽນທຸກລະດັບ. ແລ້ວແຕ່ທ່ານຈະເລືອກແບ່ງແຍກກຸ່ມໃດກໍຕາມ, ອັດສາວິກໂຢຮັນມີສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າໂດຍແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ຕິດຕາມອົງພຣະຄຣິດ:

- **ເດັກນ້ອຍ.** "...ໄດ້ຊົງໃຫ້ອະພິຍາຍບາບຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ...ເພາະພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ". ມັນແມ່ນສະຖານທີ່ແລກ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມລອດພື້ນ. ຄວາມລອດພື້ນລິເລີ່ມດ້ວຍການຫັນຫນ້າຫນີຈາກຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາແລະຈາກຕົນເອງ ແລະໂດຍການຍອມຮັບເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍເຫດນີ້ເອງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ພຣະເຈົ້າ. ຕລອດທົ່ວຈົດໝາຍອັນສັ້ນໆນີ້, ໂຢຮັນຢາກໃຫ້ຜູ້ທີ່ອ່ານຈົດໝາຍນີ້ໄດ້ສຳນຶກຕົວວ່າ ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮູ້ຈັກດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຂອງພຣະອົງ. ການຮັບປະກັນນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ຂອງພຣະຄຳພີ 1 ໂຢຮັນ.
- **ຊາຍໜຸ່ມ.** "...ພວກເຈົ້າມີກຳລັງແຂງແຮງ, ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າກໍຕັ້ງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ຊະນະມານຮ້າຍແລ້ວ". ເພາະວ່າອົງພຣະຄຣິດຊົງໄດ້ຮັບຊັຍຊະນະ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດດຳເນີນຊີວິດແຕ່ລະວັນ, ຮູ້ວ່າພວກເພິ່ນກໍມີຊັຍຊະນະເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະເຊີນໜ້າກັບມານຮ້າຍໃນສົງຄາມດ້ານຈິດວິນຍານເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີພລັງແຂງແຮງໂດຍພຣະຄຳພີພຣະເຈົ້າ.
- **ພໍ່.** "...ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງດຳຮົງຢູ່ຕັ້ງແຕ່ປະຖົມມະການແລ້ວ." ມັນແມ່ນແນວດຽວກັນສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕດ້ານຈິດວິນຍານກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃຫມ່: ຄວາມເຊື່ອໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຈົບລົງດ້ວຍການຮັບເຊື່ອ (ຮູ້ຈັກ) ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພວກເຮົາອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກເປັນເດັກນ້ອຍໃນຄວາມເຊື່ອ. ຫລືເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນຈິດວິນຍານ, ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການບຳລຸງລ້ຽງດູຄົນອື່ນໃນດ້ານຈິດວິນຍານ. ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃນສະພາບ ຫຼືລະດັບໃດກໍຕາມ ໃນການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຍັງຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມກ້າວຫນ້າອີກຕໍ່ໄປ. ນີ້ແມ່ນມິທຍ໌ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາຂອງການສັ່ນເປືອງດ້ານວັດຖຸນິຍົມ(consumerism)? ໃນອັນດັບຕໍ່ໄປ, ໂຢຮັນຈະໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຕໍ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງ. ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າຄວາມຮັກໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ຊາວໂລກໄລ່ຕິດຕາມຫາ ກັບຄວາມຮັກໃນພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສອງສິ່ງທີ່ເຂົ້າກັນບໍ່ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຢູ່ໃນຂໍ້ 12-14 ອັດສາວິກໂຢຮັນໄດ້ຈັດເວທີໂດຍຕັກເຕືອນບຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ ທັງນ້ອຍແລະໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມ ພຣະຄຣິດແມ່ນກຸ່ມ ຫຼືຜູ້ຄົນກຸ່ມທຳອິດແລະສຳຄັນ, ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກພຣະອົງ.

ແມ່ນວິຖີທາງໃດທີ່ທ່ານຮູ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍໃນເວລານີ້ ກວ່າແຕ່ກ່ອນເມື່ອທ່ານຮູ້ພຣະອົງຕອນເລີ່ມແລກ?

2. 1 ໂຢຮັນ 2:15-17

¹⁵ຢ່າຮັກໂລກຫລືສິ່ງຂອງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ ຖ້າຜູ້ໃດຮັກໂລກ ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະບິດາບໍ່ຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ. ¹⁶ເພາະສາຣະພັດທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກ ຄືຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍ, ຕັນຫາຂອງຕາ, ແລະຄວາມອວດອ້າງເປົ່າໆໃນຊີວິດນີ້ ບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ ແຕ່ເກີດມາຈາກໂລກ. ¹⁷ສ່ວນໂລກກັບຕັນຫາຂອງໂລກກຳລັງເສື່ອມສູນໄປ, ແຕ່ຜູ້ເຮັດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ.

ນຶ່ງໃນຈຳນວນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນ ໂຢຮັນ 3:16: “ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກ...” ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ ໂຢຮັນບອກພວກເຮົາ “**ຈົ່ງຢ່າຮັກໂລກ**” (ເນັ້ນໜັກເພີ່ມໃສ່). ຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນວິທີການທີ່ທ່ານໂຢຮັນໃຊ້ຄຳວ່າ “ໂລກ”. ສະພາບການດັ່ງກ່າວຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າໂຢຮັນໄດ້ອ້າງເຖິງມະນຸດຊາດ, ໜ່ວຍໂລກ, ຫຼືລະບົບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງມານຊາຕານ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກມະນຸດຂອງໂລກນີ້ ເໝືອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທຳ. “ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃໝ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືໃຫ້ພວກເຮົາຮັກກັນແລະກັນ ເຮົາຮັກເຈົ້າທັງຫລາຍມາແລ້ວຢ່າງໃດ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮັກກັນແລະກັນດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ.” (ຍຣ 13:34). ພວກເຮົາຕ້ອງກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະຄວາມບາບທັງປວງຊຶ່ງຢູ່ຮອບຂ້າງຕົວເຮົາ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ແຂງແຮງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກໂລກ ແລະ ພຣະເຈົ້າໃນເວລາດຽວກັນ. ໂຢຮັນໄດ້ເວົ້າເຖິງ 3 ວິທີທີ່ໂລກຫລອກລວງພວກເຮົາເພື່ອຊອກຫາຄວາມພໍໃຈແລະຄວາມສົມຫວັງ ຊຶ່ງນອກເໜືອຈາກການປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະບິດາ:

1. **ຕັນຫາຂອງເນື້ອໜັງ.** ປໂຍກນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງກ່ອນອື່ນໝົດໃນການຜິດສິນທັມເຮືອງເພດ, ແຕ່ຕັນຫານີ້ແມ່ນເກີນກວ່າຄວາມບາບເຮືອງເພດ. ມັນກ່ຽວກັບແນວຄິດທີ່ສຳເຣັດໃນຄວາມປາຖນາທັມຊາດຂອງພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ (ທາງຜິດສິນທັມ).
2. **ຕັນຫາຂອງຕາ.** ຕັນຫາຂອງເນື້ອໜັງແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຢາກ (ອາຫານ) ຝ່າຍເນື້ອໜັງ, ແຕ່ຕັນຫາຂອງດວງຕາແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຢາກຝ່າຍຈິດໃຈ. ພວກເຮົາອາດຄິດເຖິງປຶ້ມ, ໜັງ, ຫຼື ທຸກຮູບແບບຂອງການບັນເທີງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕາ ຫຼື ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາຕື່ນເຕັ້ນ.
3. **ຄວາມອວດດີໃນກັມມະສິດ.** ພວກເຮົາສາມາດຮວບຮວມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຮົາຈິດຈໍ່ໃສ່ຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະຈິດຈໍ່ໃສ່ອົງພຣະຄຣິດ ໃນປະເພດນີ້. ມັນເປັນເຮືອງກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນທີ່ນຶ່ງ (Number 1) ໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແທນທີ່ຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນນຶ່ງ (Let God be Number 1).

ເຮືອງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີຫຍັງໃຫມ່! ແມ່ນແຕ່ຄວາມບາບແລກທີ່ໄດ້ກະທຳກໍຮວມເຖິງທັສນະຄະຕິຂອງໂລກເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍ. “ຜູ້ຍິ່ງເຫັນວ່າໝາກໄມ້ໃນຕົ້ນນັ້ນຊ່າງງາມ ແລະເປັນໜ້າຢາກກິນອີຫລີ [ຕັນຫາທາງຕາ]. ນອກນັ້ນາຍັງຄິດວ່າຈະສະຕິບັນຍາອີກ [ຕັນຫາທາງກັມມະສິດ]. ດັ່ງນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປິດເອົາໝາກໄມ້ແລ້ວກິນ. ຄັນແລ້ວຈຶ່ງເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນໃຫ້ຜົວນາງກິນນຳ” (ປຖກ 3:6).

ທັສນະຄະຕິເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແຕ່ໄປຫຼາຍໃນປັດຈຸບັນ. ຄວາມປາຖນາອັນແຮງກ້າຂອງພວກເຮົາສຳລັບວັດຖຸສິ່ງຂອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕອບສນອງຕັນຫາຂອງຕົນເອງ. ນີ້ແມ່ນບໍ່ມີປໂຍດຫຍັງເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບໍ່ຮີໂພກພວກເຮົາໃນທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປ “ສ່ວນໂລກກັບຕັນຫາຂອງໂລກກຳລັງເສື່ອມສູນໄປ” (ຂໍ້ 17). ຖ້າຢ່າງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະເຫລືອຫຍັງອີກ?

ການສຸມໃສ່ຂ່າວປະເສີດປ່ຽນມຸມມອງຂອງພວກເຮົາ ກ່ຽວກັບເຮືອງກັມມະສິດດ້ວຍວິທີໃດ?

3. 1 ໂຢຮັນ 3:16-18

¹⁶ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຮູ້ຈັກຄວາມຮັກ ໂດຍທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມສລະພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍ. ຝ່າຍພວກເຮົາຄວນຈະສລະຊີວິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອພີ່ນ້ອງເໝືອນກັນ. ¹⁷ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດມີຊັບສົມບັດໃນໂລກນີ້ ແລະເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຂັດສົນ, ແລ້ວຍັງບໍ່ຍອມມີໃຈເມດຕາຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ນັ້ນ, ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈະດຳຮົງຢູ່ໃນຕົນໄດ້ຢ່າງໃດ. ¹⁸ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ, ຢ່າໃຫ້ເຮົາຮັກດ້ວຍຄວາມເວົ້າແລະດ້ວຍປາກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງສະແດງຄວາມຮັກອັນແທ້ຈິງດ້ວຍການກະທຳ.

ຄວາມຮັກນີ້ມີລັກສະນະຢ່າງໃດ? ຄໍາຕອບກໍຄືພວກເຮົາບໍ່ມີຕົວຢ່າງໃດທີ່ຈະໃຫຍ່ກວ່າອົງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມພຣະທີ່ນັ້ງຂອງພຣະອົງໃນສວັນເພື່ອຊົງດໍາລົງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ. ແລະພຣະອົງຊົງ “ຍອມສລະພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍ”. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ “ສລະຊີວິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອພີ່ນ້ອງເໝືອນກັນ”. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສລະຊີວິດຂອງຕົນດ້ວຍເຫດຜົນດຽວກັບອົງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະເຂົ້າໄປປົດປ່ອຍຄວາມບາບຂອງຄົນອື່ນ ໂດຍການເສັງສລະຊົດໃຊ້ແທນ (ຜູ້ຊົງຮັບແທນແມ່ນພຣະຜູ້ໄຖ່ ຄືອົງພຣະຄຣິດ). ແຕ່ພວກເຮົາມີທາງອື່ນ, ຄືພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດເສັງສລະເພື່ອຄົນອື່ນໄດ້.

ແທນທີ່ຈະຖືກໃຊ້ສິ້ນເບືອງໂດຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ພວກເຮົາສາມາດເສັງສລະກັມມະສິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາອາດບໍ່ໄດ້ສລະຊີວິດ, ແຕ່ແນ່ນອນ ພວກເຮົາສາມາດສລະກັມມະສິດວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ. ພວກເຮົາຈໍາເປັນພິຈາຣະນາວ່າພວກເຮົາໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍປານໃດສໍາລັບຕົນເອງ ປຽບທຽບໃສ່ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈໍາເປັນຂອງຄົນອື່ນ, ແລະເຖິງສາເຫດຂອງພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງຈໍາກັດຂອບເຂດການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພວກເຮົາ ແລະເພີ່ມເຕີມຄວາມເມດຕາປານີຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປາກເວົ້າຊຶ່ງ. “ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ, ຢ່າໃຫ້ເຮົາຮັກດ້ວຍຄວາມເວົ້າແລະດ້ວຍປາກເທົ່ານັ້ນແຕ່ຈົ່ງສະແດງຄວາມຮັກອັນແທ້ຈິງດ້ວຍການກະທໍາ.” ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເວົ້າເຖິງການສັນຍາຕໍ່ພຣະຄຣິດ ແລະຄວາມປາຖນາທີ່ຈະເສັງສລະເພື່ອພຣະອົງ, ແຕ່ທ່ານໂຍຮັນໄດ້ເນັ້ນໜັກ ວ່າຄວາມຈິງແລ້ວແມ່ນການກະທໍາຂອງພວກເຮົາຕ່າງໆທາງທີ່ເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກ.

ພວກເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຫຼວງຫຼາຍໃນເມື່ອພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າໂດຍສົມບູນແບບ (ເຕັມປຸ່ງມ). ໃນເມື່ອຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຕັມປຸ່ງມໃນເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ກັບກາຍເປັນທໍ່ພຣະພອນໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄຫລໄປ... ແລ້ວກັມມະສິດຂອງພວກເຮົາຈະກັບກາຍມາເປັນອີກທາງນຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາສາມາດສະແດງຄວາມຮັກ ໃນຄວາມຈິງ ແລະການປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ວັດຖຸນິຍົມມີຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ. ຈົ່ງພິຈາຣະນາວ່າໝາກຫົວໃຈຂອງທ່ານຈົດຈຸ່ຢູ່ບ່ອນໃດ? ຈົ່ງເລືອກເອົາຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອະທິຖານ.** ທູນຖາມພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍທ່ານຮັກພຣະອົງເໝືອສິ່ງອື່ນໃດ. ອະທິຖານໃຫ້ຄົນອື່ນມອງເຫັນຄວາມຮັກແລະຫົວໃຈຂອງທ່ານສໍາລັບພຣະຄຣິດ ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດຂອງທ່ານ.
- **ປະເມີນຜົນ.** ເຮັດຕາຕະລາງຫຼາຍວິທີທີ່ທ່ານໃຊ້ເງິນຂອງທ່ານ. ຈົດບັນຊີກັມມະສິດຂອງທ່ານແລະລວບລວມມູນຄ່າຂອງມັນ. ພິຈາຣະນາເບິ່ງວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປີດເຜີຍຫຍັງໃນລະດັບຄວາມສໍາຄັນແລະເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດ. ມັນເປັນການແຈ້ງແຈ້ງວ່າທ່ານຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍສິ່ງທີ່ທ່ານເຮັດດ້ວຍສິ່ງທີ່ທ່ານມີ?
- **ຖວາຍ.** ຈົ່ງນຶກເຖິງທາງທີ່ຂັດເຈນທີ່ທ່ານສາມາດຊ່ວຍຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຂັດສົນ. ຈົ່ງຊອກຫາທາງທີ່ໃຊ້ກັມມະສິດຂອງທ່ານສໍາລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນ. ຈົ່ງໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆໃນຂະນະທີ່ທ່ານສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາຈະເຮັດເຮືອງໃນເຮືອງລ່າສຸດ ແລະຢັ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ບໍ່ມີຫຍັງຜິດປົກກະຕິໃນການມີສິ່ງຂອງຕ່າງໆ, ແຕ່ມັນສາມາດກົດກັນພວກເຮົາຈາກການຮັກພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດ, ແລະ ດ້ວຍສຸດກໍາລັງ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ລະມັດລະວັງ.